

Lack of Rational Reasoning in Normalizing the International Rules

*Alireza Ebrahimi**

Assistant Professor, Faculty of Theology, University of Qom, Qom, Iran

(Received: July 6, 2019; Accepted: March 3, 2020)

Abstract

The true resources of law stem from culture, religion, race, language, and human civilization. However, formal resources only pass the legislative process. In domestic law of countries, because there is only one governance, the law resources are regulated according to the conditions of each society. But in international law, we are faced with different governments and rulers. This research aims to determine the capacity of "Islamic Jurisprudence" to meet the "common legal resources" of the countries. The method used in this research is a descriptive-analytical method. The studies show that in the meantime of establishing formal resources of the international law, according to the article 38 of the statute of International Court of Justice, only the international treaties, international custom, general principles of law, international judicial procedure, doctrine, and justice have been considered. And the rational reasoning and independent intellectual rules have not been addressed. It is concluded from the results of the research that achieving international peace and security requires that the countries have proper interaction with each other. One of the most important contexts to meet this interaction is the "Theory of independent intellectual rules" and considering the role of wisdom in establishing international legal rules.

Keywords: Independent Intellectual Rules, International Law Resources, International Treaties, International Custom, International Judicial Procedure.

* Corresponding Author, Email: Ali110qom@yahoo.com

فقدان دلیل عقل در فرایند هنجارسازی قواعد بین‌المللی

علیرضا ابراهیمی*

استادیار دانشکده الهیات دانشگاه قم، قم، ایران
(تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۴/۱۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۱۲/۱۳)

چکیده

منابع واقعی حقوق، ریشه در فرهنگ، دین، مذهب، نژاد، زبان و تمدن بشری دارد. اما منابع صوری تنها فرایند قانونگذاری را طی می‌کنند. در حقوق داخلی کشورها، بهدلیل اینکه یک حاکمیت وجود دارد، منابع حقوق مناسب با شرایط هر جامعه تنظیم می‌شود؛ اما در حقوق بین‌الملل با دولت‌ها و حاکمیت‌های گوناگون روبرو هستیم. هدف از این تحقیق، تبیین ظرفیت فقه اسلامی در مسیر تحقق منابع مشترک حقوقی کشورهای است. روش تحقیق، تحلیلی- توصیفی است. با بررسی به عمل آمده مشخص شد که در زمان تنظیم منابع صوری حقوق بین‌الملل طبق ماده ۲۸ اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری به معاهدات بین‌المللی، عرف بین‌المللی، اصول کلی حقوق، رویه قضایی بین‌المللی، دکترین و عدالت، بسنده شده و به دلیل عقلی و مستقلات عقلیه اشاره نشده است. نتیجه تحقیق آن است که برای تحقق صلح و امنیت بین‌المللی لازم است کشورها با یکدیگر تعامل داشته باشند. از مهم‌ترین بسترهای تحقیق این تعامل «قضایی مستقلات عقلیه» و توجه به نقش عقل در تکوین قواعد حقوق بین‌الملل است.

واژگان کلیدی

رویه قضایی بین‌المللی، عرف بین‌المللی، مستقلات عقلیه، منابع حقوق بین‌الملل، معاهدات بین‌المللی.

۱. مقدمه

منابع واقعی حقوق به ریشه‌ها و مبانی اجتماعی تشکیل قواعد حقوقی اطلاق می‌شود. در گذشته حقوق و قواعد حقوقی بر پایه‌های اجتماعی که از فرهنگ، شرایط اقلیمی، ادیان و مذاهب و عناصر سازنده تمدن بشری، گرفته می‌شدند، استوار بود (فلسفی، ۱۳۸۳: ۱۳). در حقوق اسلام منابع و مستندات اجتهداد فقهی (مظفر، ۱۳۹۵، ج ۲: ۵۵) و در نظام حقوقی رومی - ژرمنی، قانون و در نظام حقوقی کامن‌لا، عرف و رویه قضایی به عنوان پایه‌ها و ریشه‌های قواعد حقوقی شناخته می‌شوند (صفایی، ۱۳۷۳: ۶۷)؛ این ریشه‌ها منابع واقعی حقوق را تشکیل می‌دهند.

اما در دوران معاصر، ضرورت هماهنگ‌سازی قواعد و آگاهی عموم جامعه از مفاد قواعد حقوقی و ضرورت اعلام جرم قبل از محاکمه متهم و سایر دلایل، سبب شد تا حرکتی به سمت قانونگذاری و تقنین آغاز شود.

مسئله تحقیق آن است که در بستر تحولات بین‌المللی و فرایند الزامات و قواعد و هنجارهای بین‌المللی تا چه حد از مستقلات عقلیه استفاده می‌شود. بر این اساس سؤالات پژوهش به صورت زیر تنظیم می‌شود:

۱.۱. سؤال اصلی

کیفیت استناد به منبع مشترکی که ترجمان اراده جمعی کشورهای مختلف جهان، در تنظیم روابط بین‌المللی باشد، چگونه است؟

۱.۲. سؤال فرعی

تا چه حد از مستقلات عقلیه به عنوان زبان مشترک نظام‌های مختلف حقوقی در تکوین قواعد بین‌المللی استفاده شده است؟

۱.۳. اهداف تحقیق

از آنجا که کشورهای اسلامی دارای منابع حقوقی مخصوص به خود هستند، با این تحقیق روشن خواهد شد که در میان این منابع برخی این ظرفیت را دارند تا مبنای شکل‌گیری قواعد جهان‌شمول حقوقی برای کشورهای مختلف قرار گیرند.

به علاوه تبیین بستر مناسب برای ایجاد الزامات حقوقی متناسب با مبانی فقهی و شرعی برای کشورهای مختلف از اهداف این پژوهش است.

۱.۴. نوآوری تحقیق

مستقلات عقلیه و دلیل عقلی را می‌توان منبع مشترک حقوقی کشورها و مبانی تکوین قواعد حقوق بین‌الملل دانست. از این‌رو ضمن شناخت منابع صوری و منابع واقعی لازم است ارتباط این منابع با منبع خدادادی عقل به عنوان سنگ زیربنای تفکر بشری بررسی شود. شناخت این موضوع سبب خواهد شد تا از هموارسازی زمینه مقابله میان کشورها و سازمان‌های بین‌المللی و همکاری و همبستگی برای ارتقای حقوق انسان صورت پذیرد. این همکاری و همبستگی بهترین فرصت برای رفع موانع و برخورد قاطع جهانی با عوامل برهمند صلح و امینت بین‌المللی خواهد بود. در آن صورت ضرورت شناسایی و تضمین قواعد کیفری بین‌المللی و نیز محاکمه جنایتکاران جهانی با به حکم عقل از سوی همه نظام‌های حقوقی آشکار خواهد شد.

۲. هنجارهای بنیادین

برخی حقوق‌دانان، عناصر سازنده تمدن بشری را علم، فرهنگ، هنر، حقوق و تکنولوژی دانسته‌اند (فلسفی، ۱۳۸۳: ۱۳). صرف‌نظر از مباحث تفصیلی در خصوص عناصر سازنده تمدن بشری، مسئله حائز اهمیت این است که از نظر حقوق‌دانان بر جسته حقوق به عنوان یکی از اصلی‌ترین عناصر سازنده تمدن بشری محسوب می‌شود. حقوق به مجموعه‌ای از قواعد و مقررات اطلاق می‌شود که تنظیم روابط اجتماعی را در پی دارد. این مجموعه قواعد و مقررات از کجا به دست می‌آیند؟ اخلاق و مذهب از جمله ریشه‌های عقلانی فاقد مشروعیت و اعتبار لازم است. بنیادهای فکری در ملل و نحل، مذاهب و ادیان متعدد در طول تاریخ بشر و دستورها و بایدها و نبایدهای ارزشی و اخلاقی از جمله مصاديق منابع واقعی حقوق شناخته می‌شوند. زیربنای همه قضایا و روابط رابطه علی و معلولی یا قانون علیت است. قانون علیت زیربنای هر نوع قضیه عقلی است و قدرت عقل اولین محور و

سنگ زیرین استدلال‌ها دانست (مطهری، ۱۳۷۳: ۷۳). فلسفه حقوق محل رشد و نمو و بررسی در خصوص منابع واقعی حقوق است. برخی مکاتب به‌ویژه مکتب تحقیقی (اصالت عقلی) که کلسن و برخی دیگر از اندیشمندان حقوقی آن را پس‌ریزی کرده‌اند (فلسفی، ۱۳۸۳: ۱۱)، تأکید محوری نسبت به دلیل عقلی دارد. در اسلام نیز پژوهش همه اصول و فروع دین متوقف بر اصل اراده آزاد و اختیار انسانی در پژوهش آن دین مبین است. با وجود مستقلات عقلیه، محور تشکیل قواعد حقوقی، از عناصر مهم سازنده تمدن بشری خواهد بود.

۳. قواعد صوری

منابع صوری یا منابعی که امروزه در محاکم دادگستری، مراکز اسناد رسمی، مجالس قانونگذاری، وکالت دعاوی مورد استناد قرار می‌گیرند و حقوقدانان و فیلسوفان حقوقی در شرح و تفسیر مواد قانونی اقدام می‌کنند، بیان‌کننده منابع صوری حقوقی در نظام اسلامی هنوز اتکای به منابع واقعی حقوقی مطرح است. اما در نظام حقوقی ایران و سایر کشورهای اسلامی و نیز نظام‌های حقوقی معاصر به‌ویژه رومی - ژرمنی تکیه بر قانون است، در کنار قانون از عقل به عنوان منبع مستقل حقوقی دیگری یاد می‌شود. مهم آن است که در وضع قوانین، قانونگذاران از قدرت لایزال الهی (عقل) استفاده می‌کنند و با سایر ملاک‌ها چون شرع و وجودان بشری، گره می‌زنند.

در اهمیت عقل از نظر خداوند متعال همین بس که در آثار کافی، یک کتاب به نام *العقل والجهل* اختصاص یافته است (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۱). روایات متعددی در فضیلت عقل و حکم عقلی و قاعدة عقلی بیان شده است. در زیر به چند مورد اشاره می‌شود: در روایت محمدبن مسلم از امام صادق(ع): عقل، مورد استنطاق خداوند سبحان قرار گرفته، تا اینکه عقل وسیله عقاب و ثواب از سوی خداوند دانسته شده است (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۱).

۱. انسان‌های پیرو باطل فکر می‌کنند دنبال عقل‌اند، در حالی که آن شیطنت است و شبیه

عقل و عقل به معنای واقع نیست (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۲). نتیجه آنکه مدرکات عقل نظری و مستقلات عقلیه مورد تأیید خداوند است و میان انسان‌ها مبانی مشترک دارد.

۲. علی بن ابراهیم؛ استند از سکونی از امام صادق(ع) (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۴) نقل می‌کند پیامبر اسلام(ص) فرمودند: وقتی از فردی حُسن حالش به تو ابلاغ شد و رسید، ناتوانی حسن عقلانها یجازی بعقله: به خوبی عقلش بنگرید زیرا به میزان عقلش پاداش می‌یابد.

۳. در نظر پاییندی به مقررات و دستورهایی که عقل صادر می‌کند، انسان‌های کمی از بندگان شکرگزار الهی موفق‌اند؛ لذا تعابیری مثل «اکثرهم لا يعقلون» دلیلی بر عدم حجتی مدرکات عقل نظری نیست، بلکه دلالت دارد به آنکه انسان‌ها در موارد زیاد حکم عقل را پیروی نمی‌کنند، نه آنکه این دسته از روایات و آیات بخواهد حجت عقل را زیر سؤال ببرد (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۷).

۴. در روایت هشام از امام موسی بن جعفر(ع) حق برای اطاعت الهی منصوب شده و نجات و رستگاری در گرو اطاعت خداست و اطاعت با علم حاصل می‌شود و علم نیز با تعلیم و تعلم (یادگیری) به واسطه عقل صورت می‌پذیرد و علم جز از دانشمندان الهی به دست نمی‌آید و شناختن علم به واسطه عقل است: «نُصِّبُ الْحَقُّ لِطَاعَةِ اللَّهِ، وَلَا نَجَاهَ إِلَّا بِالْطَّاعَةِ، وَالطَّاعَةُ بِالْعِلْمِ، وَالْعِلْمُ بِالِّتَّعْلِمِ، وَالِّتَّعْلِمُ بِالْعُقْلِ ...» (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۱۷). در این قسمت از روایت ارتباط مستقیم عقل با علم مورد تأکید است. در بحث ما یعنی ارتباط منابع حقوق بین‌الملل به عنوان یکی از مباحث اصلی روابط بین‌المللی با مستقلات عقلیه همین قسمت از روایت کفایت می‌کند، به ویژه آنکه تکوین قواعد حقوق بین‌الملل از قبیل معاهدات بین‌المللی، رویه قضایی و دکترین توسط حقوق‌دانانی صورت می‌گیرد که در بهره‌مندی از قواعد عقلی برای رفع نیاز (و جوامع) جامعه امروزی بین‌المللی با اندیشمندان اسلامی متفق‌القول‌اند. النهایه آنکه آنان به دنبال تضمین منافع این جهان و اینان رفع نیازهای مادی در طول پرورش استعدادهای معنوی اندیشه می‌کنند.

۵. «الْقُلُّ غِطَاءُ سَيِّرٍ وَالْفَضْلُ جَمَالٌ ظَاهِرٌ» (کلینی، ۱۳۶۷، ج ۱: ۲۳) در روایت سهل بن زیاد از حضرت امیر المؤمنین(ع) به معنای آنکه: عقل پرده‌ای است پوشاننده محبت و فضل جمالی است هویدا، پس فضل را می‌توان روشنی در زندگی مسالمت‌آمیز بین‌المللی و عقل را در تدبیر سیاست و تحکیم مبانی حقوق بین‌الملل برشمرد.

۴. دلیل عقل و هنجارهای مكتوب

معاهده به معنای توافق مكتوب طرفین، در خصوص موضوع معین است. از معاهده گاه به قرارداد، کنوانسیون و میثاق نیز یاد می‌شود. تفاوت واژگان تأثیری در محتوای معاهده نمی‌گذارد. در کنوانسیون حقوق معاهدات بین‌المللی که در سال ۱۹۶۹ میلادی در وین اتریش منعقد شد و بسیاری از کشورهای جهان آن را به عنوان میثاق مشترک نحوه انجام تعهدات متقابل فی‌ما بین خودشان آن را به رسمیت شناخته‌اند، به استفاده از عقل و مستقلات عقلیه به صورت غیرمستقیم توجه شده است. این موضوع از خلال بررسی مفاد و محتوای کنوانسیون حقوق معاهدات بین‌المللی در سال ۱۹۶۹ به طرق زیر مستفاد می‌شود:

۵. اصل حاکمیت اراده بر مبنای دلیل عقلی

طبق این اصل نماینده یک کشور زمانی می‌تواند کشور متبع خودش را ملزم به تکلیفی کند که از روی رضایت و اراده آزاد اقدام به اعلام نظر و موضع کند. بدیهی است هرگونه تهدید و اجبار که زایل‌کننده رضایت و آزادی اراده نماینده مذکور را به دنبال داشته باشد، معاهده را مخدوش می‌سازد و اعلام نظر مثبت به همراه تهدید و اجبار و هرگونه عوامل بیرونی زایل‌کننده رضایت و اراده دارای اثر حقوقی نخواهد بود (کنوانسیون ۱۹۶۹ مواد ۱۱تا ۱۵). عقل سليم این موضوع را تصدیق می‌کند.

۶. حسن نیت و دلیل عقل

کنوانسیون ۱۹۶۹ وین در خصوص حقوق معاهدات بین‌المللی به شرایط روحی و روانی نماینده‌گان کشورها در انعقاد معاهدات بین‌المللی توجه داشته و از جمله شرایط عدم ارتشا

را ذکر کرده است، نماینده رسمی یک کشور در صحن کنفرانس بین‌المللی بهمنظور اعلام موضع کشور متبعش آزادانه باید عمل کند و بدون هرگونه سوءنیتی در جلسات و مذاکرات شرکت جوید. اصل حسن نیت در حقوق اسلامی و منابع فقهی هم مورد پذیرش و تأکید قرار گرفته است. تا آنجا که حرمت ارتشای آن قدر مورد تأکید است که علاوه بر دانش ضمانت اجرای مادی، دارای ضمانت اجرای اخروی نیز است.

۷. کنش و واکنش عقل و عرف

عرف به معنای الزام مردم به فعل یا ترک فعلی است که به صورت مکرر و آگاهانه انجام می‌پذیرد. قاعده عرفی دارای عناصر مادی (فیزیکی) و معنوی (اعتقاد به الزامی بودن عمل) است. عرف در سطح حقوق داخلی کشورها با مرور زمان و به صورت بطئی و کند پدید می‌آید؛ اما در سطح بین‌المللی عرف به سرعت انجام می‌گیرد. توسعه ارتباطات، نیازهای مشترک و تبادل اطلاعات و اشتراک در منافع و نهضت جهانی شدن در عرصه‌های مختلف اقتصادی، حقوقی سبب شده است تا نماینده‌گان کشورها منافع کشور خویش را در نظر آورند و به هنگام طرح موضوعی در سطح بین‌المللی و با استفاده از کارشناسان، ابزار و آلات فنی و تکنولوژی موضع‌گیری مناسب کنند.

برای بررسی ارتباط میان عرف و مستقلات عقلیه لازم است عرف، تحلیل محتوا شود. قاعده عرفی همان‌طور که گفته شد، از دو عنصر مادی و معنوی تشکیل شده است. عنصر مادی عرف، فعل یا ترک فعل آگاهانه و مستمر است و عنصر معنوی آن اعتقاد به الزامی بودن آن است. وقتی عرفی تشکیل و قاعده‌ای عرفی ایجاد می‌شود، پاسخی به نیازی اجتماعی صورت گرفته است. این پاسخ و واکنش اجتماعی قطعاً دارای مقبولیت عمومی است. خردمندان جامعه و اهل خرد، گاهی به محتوای قاعده عرفی خرد می‌گیرند، اما معمولاً مسیر رفته توسط عموم را تأیید می‌کنند؛ چراکه خود با آنان زندگی می‌کنند. در بسیاری از موارد عقل نیز مفاد قاعده عرفی را تأیید می‌کنند؛ آن زمان که مفاد قاعده عرفی در تعارض با قاعده عقلی نباشد، امکان استناد به آن از قلمرو جغرافیایی مرزهای یک کشور توسعه می‌یابد و سایر کشورها نیز به دلیل هماهنگی آن قاعده با مبانی عقلی به آن تن

می‌دهند. در صورتی که میان این قاعدة عرفی مورد تأیید مبانی عقلی گردد مستحکمی زده شود، عملاً مستقلات عقلیه پایه همکاری و ارتباط میان جوامع مختلف را در زمینه محتواي قاعدة عقلی که الزام یا ترک الزامی بین‌المللی است، فراهم ساخته است.

در جوامع متدین به دلیل مشروعتی قاعدة «کلُّ مَا حَكَمَ بِهِ الشَّرْعُ حَكَمَ بِهِ الْعُقْلُ» (مفهوم، ۱۳۹۵، ج ۱: ۲۰۸) می‌تواند قاعدة عرفی مورد تأیید عقل، مورد استناد قرار گیرد. در این صورت کارکرد قاعدة عرفی که اصولاً در جوامع دینی و مباحث فقهی به عنوان تعیین مصاديق به کار می‌رود، موضوعیت پیدا کرده است، اما نه از آن جهت که قاعده‌ای عرفی است، بلکه از آن جهت که یکی از مستقلات عقلیه و در چارچوب منبع فقهی عقل قرار گرفته است.

۸. از دلیل عقل تا قواعد کلی حقوقی

اصول کلی حقوقی به اصولی اطلاق می‌شود که در زمان دسترسی نداشتن به دو منبع اصیل حقوق بین‌الملل یعنی معاهده بین‌المللی و عرف بین‌الملل، قاضی در رسیدگی قضایی به پرونده‌ای بین‌المللی استناد می‌کند؛ مانند اصل حسن نیت، اصل دفاع مشروع، اصل استقلال و برابری کشورها، اصل لزوم جبران خسارات واردہ به متضرر و اصل وفای به عهد. کاربرد این اصول در شاخه‌های مختلف حقوقی متفاوت است. برخی از این اصول به صورت فraigir و کلی در همه شاخه‌های حقوقی اعم از داخلی و بین‌المللی و نیز جزایی، خصوصی (مدنی)، عمومی و بین‌المللی به کار می‌روند، مانند اصل لزوم جبران خسارت واردہ به متضرر که در همه حوزه‌های حقوقی قابلیت استناد دارد. اما برخی دیگر از این اصول فقط در حوزه حقوق بین‌الملل کاربرد دارند، مانند اصل استقلال و برابری دولتها و اصل احترام متقابل دولتها، اصل مراجعة مقدماتی به محاکم داخلی قبل از مراجعت به محاکم بین‌المللی، اصل پاکدستی مدعی، اصل لزوم آزادی اراده و حاکمیت اراده در تنظیم معاهدات بین‌المللی و اصل لزوم وفای به عهد در قبال تعهدات بین‌المللی.

نحوه استفاده از این اصول وابسته به نوع نگرش حقوقی و مكتب حقوقی است. مكتب

حقوق فطری (طبعیون) و نیز مکتب اصالت فرد (حقوق فردی) و نیز مکتب حقوق اجتماعی (قرارداد اجتماعی) که اندیشمندان حقوقی قائل شده‌اند، در نحوه پیدایش این اصول و نحوه استفاده از آنها را متمازی می‌سازند. عقل در پیدایش و تکوین این اصول (صرف نظر از مکتب حقوقی پذیرفته شده) ایفای نقش می‌کند. قضایای مستقلات عقلیه زیربنای پیدایش این اصول است؛ مثلاً وقتی از لزوم جبران خسارات وارد به اشخاص سخن می‌گوییم، این حکم در اصل حکم عقلی لزوم جبران خسارت است یا اصل وفای به عهد که در شرع نیز بر آن تأکید شده است. قبل از آن عقل و سیره عقلاً در میان ملل و جوامع مختلف بر آن تأکید دارد. پس مستقلات عقلیه، شالوده و زیربنای مبنای حقوقی و فلسفه پیدایش اصول کلی حقوقی است و به این تفسیر مبانی تقنین و نحوه تکوین اصول کلی حقوقی در نظام‌های حقوقی رومی - ژرمنی، کامن‌لا، اسلامی و غیره مشترک و متحданه. پس می‌توان نتیجه گرفت که مستقلات عقلیه شالوده اصول کلی حقوقی محسوب می‌شود و ملاک مشروعیت عقلی اصول کلی انطباق مفاد آن با ضرورت‌های اجتماعی، دین اخلاق و مذهب است.

۹. رویه قضایی بین‌المللی در ترازوی عقل

حقوق‌دانان رویه قضایی را به معنای ایجاد رویه واحد در قضایا و پرونده‌های مشابهی می‌دانند که به دلیل ابهام در قوانین، قضاط ممکن است برداشت‌های متفاوتی از متون حقوقی و مواد قانونی داشته باشند؛ بدیهی است این ایجاد وحدت رویه که به منظور تحقق عدالت صورت می‌پذیرد، از سوی برخی مراجع رسمی نظیر هیأت عمومی دیوان عالی کشور اعلام می‌شود. رویه قضایی به دو معنی به کار می‌رود. رویه قضایی به معنای عام عبارت است از مجموعه سازوکارهای قضایی درون یک نظام حقوقی که آن نظام را از سایر نظام‌های حقوقی در نظام حقوقی متمازی می‌سازد. اما رویه قضایی به معنای خاص، همان حل اختلاف میان شعبات مختلف دادگاه‌ها در دعاوی است که موضوع آن یکی است.

اما رویه قضایی بین‌المللی که مراجع قضایی بین‌المللی اتخاذ می‌کند، اعم از رویه

قضایی در حقوق داخلی است. رویه قضایی بین‌المللی اعم از نحوه تفسیر، انشای احکام، توجه به سیاق متن و اوضاع و احوال اجتماعی جامعه بین‌المللی، ضرورت‌ها و اقتضائات فرهنگی علمی و بین‌المللی جوامع مختلف و نحوه اجرای عدالت است. هرچند عرف و معاهده و سایر منابع حقوق بین‌الملل در ایجاد رویه‌های قضایی بین‌المللی مؤثرند، اما مهم‌تر از همه مباحث، این نکته حائز اهمیت فراوان است که عقل و قدرت استدراک مباحث و پذیرش دلایل عقلی پشتوانه و بررسی مفاد عرف و معاهده و منابع حقوقی محسوب می‌شود. عرف در معنای جامعه‌شناسی همان آداب و سنن اجتماعی است، اما زمانی معنای حقوقی به خود می‌گیرد که فعل و ترک فعل آگاهانه، همراه با اعتقاد به الزام به بودن آن از نظر سیره عقل و عقلاً تأیید می‌شود. هکذا معاهده و سایر منابع حقوقی از جمله رویه قضایی با اتکا به دلایل عقلی است که از سوی مراجع قضایی به عنوان دلیل ارائه می‌شود. مذهب و دین نقش مستقیمی در تکوین قاعدة عرفی حقوقی و نیز معاهده و رویه قضایی بین‌المللی دارد. رویه قضایی بین‌المللی، بستری جهت ارائه دکترین حقوق‌دانان متکی به بنای عقلی است که از سوی شارع و متشرعان مورد تأکید قرار گرفته است؛ چراکه در پرونده‌ها و موضوعات بین‌المللی دغدغه‌ها، اهداف، اصول و روش‌های مطالبه همه جوامع بشری در پیگیری مفاد قاعدة عقلی مسیر مشترکی را طی کرده‌اند و اولین نویسنده‌گان حقوق بین‌الملل نوین نیز مانند هوگو گروسیوس هلندی به مباحث منظم روابط بین‌المللی با معنایی مذهبی نگریسته‌اند. این نظر و نگرش، محور مشترک مطالعات نوین عقلی و شرعی در روابط بین‌المللی و حقوق مخاصمات مسلحانه است.

۱۰. اندیشه‌های حقوقی و فتاوی معتبر؛ همانندی و تفاوت

قبل از مطالعه رابطه دکترین با مستقلات عقلیه و مذهب و دین، ابتدا لازم است معنای صحیحی از دکترین ارائه دهیم. منظور از دکترین، دکترین یا نظریه‌های علمی حقوق‌دانان است. دکترین در این اصطلاح به معنای ترجیح و برتری یک فرضیه قانونی از میان فروض مختلف قانونی است، به استناد دلایل و قرائن و امارات و ادله‌ای که پشتوانه آنها عقل و مدرکات عقل نظری است. پس عقل زیربنای تشخیص و تمیز یک فرض از میان فروض

«قصاص بدون اذن حاکم» از منظر محقق اردبیلی و قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ ۵۹۹

مخالف حقوقی است (فلسفی، ۱۳۸۳: ۵۵). آنگاه که مشکلی پدید می‌آید و قانونگذار برای برونو رفت از آن مشکل، راه و چاره‌ای معین را پیش‌بینی نکرده است، برای رفع حیرت و تردید و شک قاضی از آنجا که هرچه در متون قانونی می‌گردد و حکم دعوا را پیدا نمی‌کند، از این روی برخی نظام‌های حقوقی بهویژه نظام حقوقی کامن‌لا و رومی – ژرمنی، بر دکترین تکیه دارند، زیرا نظریه علمی دانشمندان حقوقی جایگزینی مناسب برای رفع خلاً و نقصان در قانونگذاری شناخته شده است (کاتوزیان، ۱۳۸۳: ۸۳).

در اندیشه حقوقی اسلام، فقه‌ها نظریات علمی متعددی را در ابواب مختلف فقهی از جمله حدود، قصاص و دیات (مباحث کیفری فقه اسلامی) ارائه داده‌اند. تفاوت عمده مطالعه فقهی و مطالعه حقوقی میان فقه‌ها و حقوق‌دانان در این است که فقه‌ها تأکید بسیاری بر ضرورت انطباق اجتهاد با نص قرآن کریم و استفاده از موضوعات شرعی دارند. هرچند حقوق‌دانان مسلمان نیز این ضرورت انطباق مورد توجه قرار داده‌اند. اما حقوق‌دانان غیرمسلمان در ارائه نظریات علمی، با استفاده از مفاد قاعدة عقلی و استفاده از «عقل» به عنوان منبع درک حقایق که به صورت فطری از سرچشمۀ جوشان الهی بهره برده‌اند، با حقوق‌دانان مسلمان و فقهاء اسلامی مسیر مشترکی را طی کرده‌اند. برای مثال آنچه امروزه در حوزه مباحث حقوق هسته‌ای و انتظارات به حقی که کشورها از آژانس بین‌المللی ائرژی هسته‌ای دارند، در این چارچوب تفسیر می‌شود. مضافاً اینکه بسیاری از قواعد و مقررات مذکور در کنوانسیون‌های چهارگانه ژنو در مورد رعایت حقوق بشر در زمان جنگ در همین چارچوب قرار می‌گیرند (سیاه‌ستمی، ۱۴۳: ۱۳۸۳).

۱۱. عقل و رهسپاری به عدالت

عدالت (Equity) با دادگستری (justice) در مفهوم حقوقی متفاوت است. عدالت را به دو معنای موضوعه و توزیعی تقسیم کرده‌اند. عدالت موضوعه به اجرای مقررات فعلی حقوقی تفسیر شده است (صفایی، ۱۳۸۳: ۱۲۶) و عدالت توزیعی را همان عدالت فلسفی یا آرمانی نامیده اند. آنان متأثر از سکولاریسم و خلاصه کردن آموزه‌های دینی در عبارات فردی و جداسازی نیازهای اجتماعی و حکومتی از مبانی دینی، عدالت موردنظر در مبانی دینی را در

حوزه حقوق عمومی بدون تأثیر خوانده‌اند؛ ما معتقدیم که دین مبین اسلام عدالت به معنای فلسفی یا آرمانی در همه شئون فردی و اجتماعی ساری و جاری است (مطهری، ۱۳۷۳: ۱۲۴). عدالت مذکور در اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری icj از منابع فرعی حقوق بین‌الملل دانسته شده است. بنابر نظریات تفسیری دیوان و آنچه در رویه قضایی بین‌المللی مطرح شده است، عدالت به عنوان روشی که طرفین اصحاب دعوا در صورت نیاز به آن استناد می‌کنند و قصاصات را مکلف می‌سازند تا طبق آن اختلافات فی‌ما بین آنان را حل و فصل کنند، بیان شده است.

اکنون ذکر این نکته حائز اهمیت است که عدالت در مفهوم دینی و در مطالعات مبانی اسلامی برخاسته از اصالات‌ها و بایدها و نبایدیهای شرعی است و به معنای اعطای کل ذی حقی حقه، یعنی به مقدار حق هر کس حقش داده شود، آمده است. در حالی‌که در فرهنگ عمومی روابط بین‌المللی به معنای اجرای مقررات برخاسته از وجودان جمعی و توافقات مشترک میان جوامع است. اگر این توافقات مشترک میان ملل بر پایه استدلال‌ها و مدرکات عقل نظری قرار گیرد، می‌تواند سنگ زیربنایی باشد تا کشورهای اسلامی را هم در مسیر هدف مشترکشان همراه سازد.

اگر مستقلات عقلیه به معنای قبح ظلم و حسن عدل درنظر گرفته شود، در آن صورت همه عقایی عالم هرگونه ظلمی را قبیح می‌دانند و عدالت را نیکو می‌شمرند. این اصل کلی عقلی می‌تواند پایه بسیاری از توافقات معاہدات، عرف‌ها، اصول کلی، دکترین و سایر منابع موضوعه و غیر موضوعه حقوق بین‌الملل قرار گیرد. پس یکی دیگر از فواید توجه به استدلال‌های عقلی دفاع جامع و جهانی از مبانی تحقق عدالت است. این مسیر، جامعه جهانی را از هم گسیختگی به نظم نوینی رهنمون می‌سازد که ریشه در فرهنگ برتری و تقدم منافع مستضعفان بر مستکبران دارد. «وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ» (قصص: ۵).

۱۲. همبستگی بین‌المللی

پس از بررسی منابع حقوق بین‌الملل، در این قسمت به هدف ایجاد منابع حقوق بین‌الملل

که همانا حفظ نظم و آرامش و زندگی توأم با صلح و امنیت بین‌المللی است، می‌پردازیم. روشن است که مبانی دینی مروج صلح‌اند و موضوع جنگ استثناست و در سنت و سیره پیامبر اکرم(ص) و اهل‌بیت عصمت و طهارت(ع) نیز جنگ در زمانی اتفاق می‌افتداده است که موانعی در مسیر تحقق اسلام و دستورهای آن وجود داشته و دشمنان دین مبین اسلام اقدام به طرح‌ریزی و اقدام مسلحانه علیه مسلمین می‌کرده‌اند؛ لذا در قرآن کریم فتنه، به عنوان دلیل ورود به جنگ مطرح شده است. «وَقَاتُلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةً» (انفال: ۳۹). اما اصل بر آن است که پیامبر و مؤمنان در مقابل یکدیگر دوست و مهربان و در مقابل دشمنان محکم و استوار باشند. «مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أُشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحْمَاءُ بَيْنَهُمْ». (فتح: ۲۹).

بررسی دو دسته آیات قتال در قرآن کریم به این نتیجه ختم می‌شود که اصل اولیه در روابط میان مسلمانان و غیرمسلمانان صلح است.

از نظر روابط بین‌الملل نیز در زمان جامعه ملل، اصل منع توسل به زور در اساسنامه جامعه یعنی میثاق جامعه ملل پیش‌بینی نشده بود، اما در اساسنامه سازمان ملل متحد اصل منع توسل به زور به عنوان تکلیفی معاهداتی برای کشورهای عضو و تکلیفی عام برای همه کشورها حتی غیر عضو سازمان وجود دارد. البته طبق ماده ۵۲ منشور ملل متحد، مقررات منشور به حقوق ذاتی اعضای سازمان (براساس دلیل عقلی) به حق ذاتی کشورها در دفاع مشروع از خودشان خللی وارد نساخته است.

۱۳. نهادهای روابط بین‌الملل

در سده‌های گذشته روابط بین‌المللی ابتدا به صورت روابط میان دولت – شهرهای یونان باستان وجود داشت، سپس بعد از تولد حضرت مسیح(ع) و در قرون وسطی معاهدات متعددی در روابط میان کشورها ایجاد شد و با طلوع فجر اسلام این روابط براساس دستورهای الهی شکل منسجم و منظمی به خود گرفت. نقش اسلام در توسعه و تحول حقوق بین‌الملل در این زمینه قابل مطالعه است.

مبناً ایجاد هرگونه رابطه در صحنه بین‌المللی احترام متقابل، حفظ استقلال و برابری کشورها خوانده شده است.

این استقلال می‌تواند پایه اصلی روابط بین‌المللی را ایجاد کند. روابط متقابل، ثمره و نتیجه به رسمیت شناختن استقلال در ابعاد مختلف آن است. امروزه در ظاهر بسیاری از کشورها مدعی استقلال هستند، هرچند از نظر حاکمیت سرزمینی مستقل شناخته می‌شوند، اما از نظر سیاسی، کشورهای وابسته به قدرت‌های استعماری خوانده می‌شوند، استعمار و استثمار در فرهنگ قرآنی و دینی اسلام بهشدت مذمت شده است. «وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِكُفَّارِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا» (نساء: ۱۴۱). همبستگی کشورها در سازمان‌های بین‌المللی عام و منطقه‌ای، دولتی و غیردولتی بیش از گذشته حول محور مشترکات و منافع عام جامعه بین‌المللی صورت می‌گیرد، سنگ زیرین این روابط استدلال عقلی است، چراکه اقوام و ملل مختلف و انسان‌ها با فرهنگ‌های متفاوت، در تمایز با سایر مخلوقات در قدرت عقلی برجسته شده‌اند.

۱۴. فعالیت‌های صلح‌آمیز انرژی هسته‌ای

یکی از سازمان‌های تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد آژانس بین‌المللی انرژی هسته‌ای است. در پی دسترسی برخی کشورهای استعمارگر به سلاح‌های کشتار جمعی، ابتدا دغدغه معاهله منع تولید و گسترش سلاح هسته‌ای میان بسیاری از کشورها امضا شد و سپس از طریق آژانس، مقرر شد آژانس نسبت به عدم تولید و گسترش سلاح‌های هسته‌ای نظارت فنی به عمل آورد. در عین حال کشورها حق دارند از فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای برای مصارف پزشکی، کشاورزی، بهداشتی و ... استفاده کنند و آژانس کشورهای عضو معهد به عدم ساخت سلاح هسته‌ای را در این مسیر یاری خواهد داد. آنچه در عمل در سال‌های اخیر به ویژه در خصوص پرونده هسته‌ای کشور جمهوری اسلامی ایران اتفاق افتاده، کشمکش میان منافع کشورهای استعماری با کشورهای مستضعف و در حال توسعه است. بسیاری از کشورهای عضو آژانس که مسیر ایران را در چارچوب حفظ منافع فعلی و آینده

«قصاص بدون اذن حاکم» از منظر محقق اردبیلی و قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ ۶۰۳

خود می‌دانند، در همه زمان‌ها از حقوق هسته‌ای ایران دفاع کرده‌اند. این موضوع تجلی همبستگی بین‌المللی با محوریت کشورهای در حال توسعه و بسیاری از کشورهای اسلامی رقم خورده است که از نظر دلیل عقلی و نیز عرف بین‌المللی حائز اهمیت فراوان است.

۱۴. صلح و امنیت

همبستگی میان کشورهای در حال توسعه و نیز فعالیت‌های منطقه‌ای امروزه سبب شده است که بسیاری از کشورهای قدرتمند و صنعتی در قبال کشورهای در حال توسعه احساس ضعف کرده و واقعیت‌های ایجادشده در گوش و کنار جهان به‌ویژه وقایع کشورهای عربی در منطقه خاورمیانه را با چشمی باز تماشا کنند. سازمان ملل به‌عنوان نهادی که داعیه حفظ صلح و امنیت بین‌المللی را دارد و اساسنامه سازمان، شورای امنیت را موظف و متعهد ساخته است تا در مسیر تحقق هدف اصلی سازمان گام ببردارد، اما عملاً از انجام این تکلیف به‌نحو شایسته باز مانده است. لزوم توجه به تجدیدنظر ساختار سازمان ملل متحده بر مبنای مستقلات عقلیه و متکی بر باورها و فرهنگ‌های مشترک جوامع مختلف امری اجتناب ناپذیر است.

۱۵. نتیجه‌گیری

- منابع حقوق بین‌الملل مذکور در اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری از عقل به‌عنوان منبع یاد نکرده است.

- در فقه اسلامی عقل مهم‌ترین منبع حقوقی محسوب می‌شود.

- فقدان دلیل عقل در فرایند هنجارسازی بین‌المللی زمینه را برای تحقق برتری زور و قدرت بر عدالت و صلح فراهم ساخته است.

- از نکات مهم و قابل تجدیدنظر در منشور ملل متحده، آوردن مستقلات عقلیه در کنار سایر منابع حقوق بین‌الملل است.

- لزوم بازخوانی معاهدات بین‌المللی، عرف بین‌المللی و اصول کلی حقوقی براساس مستقلات عقلیه به‌عنوان هنجارهای مشترک و اصیل نظام‌های مختلف حقوقی، سبب

استحکام و استمرار صلح و امنیت بین‌المللی در جهان خواهد شد.

- لازم است در دیپلماسی کشورهای اسلامی نسبت به برتری و اعلام دلیل عقل بر سایر کنشگران صحنه روابط بین‌الملل تأکید شود تا زمینه و بستر لازم به منظور تحقق آرمان‌های الهی در بسترهاي حقوقی فراهم‌تر شود.

- مستقلات عقليه ابتدا در حوزه اصول فقه کاربرد اجتهادی داشت، اما امروزه اين مهم باید در عرصه روابط بین‌الملل پایه اصلی و قاعدة مستحکم تکوین قواعد حقوق بین‌الملل معاصر محسوب شود.

- در کشورهای اسلامی، حقوق‌دانان مسلمان از این قاعدة مهم در جهت حفظ و استمرار حقوق مشترکشان می‌توانند در عرصه‌های مختلف مانند تکوین قواعد عرفی، انعقاد معاهدات بین‌المللی، اصول کلی حقوقی، دکترین و اجرایی شدن قاعدة انصاف بهره گیرند.

كتابنامه

١. ابن اثیر جزری، مجددالدین محمد (بی‌تا). *النهاية فی غریب الحدیث و الأثر*، قم: المکتبة الاسلامیة.
٢. ابن کثیر دمشقی، ابوالفدا (۱۴۰۹ق). *تفسیر القرآن العظیم*، بی‌جا: دارالفکر.
٣. ابن منظور، محمدبن مکرم (۱۴۰۵ق). *لسان العرب*، قم: ادب الحوره.
٤. اردبیلی، مولی احمد (۱۳۷۸). *زیدۃ البیان فی برایین احکام القرآن*، قم: انتشارات مومنین.
٥. اسکافی، ابن جنید ابوعلی (بی‌تا). *فقیه*، ج ٤، بی‌جا.
٦. افتخاری، علی (۱۳۸۹). *تعارض قوانین و طلاق، زیر نظر علیرضا ابراهیمی*، قم: جامعه المصطفی العالمیه.
٧. انصاری، شیخ مرتضی (۱۳۷۲). *فرایدالاصول*، الرسائل، بی‌جا: مؤسسه النشرالاسلامی.
٨. بجنوردی، سید محمدحسن (۱۴۱۹ق). *القواعد الفقهیه*، ج اول، قم: الهدای.
٩. بی‌نا (۱۳۸۲). *منشور ملل متحد*، ج سوم، تهران: مرکز اطلاعات سازمان ملل.
١٠. تبریزی، جواد (۱۳۸۴). *تنقیح مبانی الاحكام القضاء و الشهاده*، بی‌جا: دار الصدیقة الشهیده.
١١. جبعی عاملی، زین الدین (۱۴۰۵ق). *الروضه البهیه فی شرح اللمعه الدمشقیه*، بی‌جا: چاپ مرعشی نجفی.
١٢. حرعاملی، شیخ محمد بن حسن (۱۴۰۹ق). *وسائل الشیعه*، ج اول، قم: مؤسسه آل‌البیت(ع).
١٣. حرعاملی، شیخ محمدبن حسن (بی‌تا). *وسائل الشیعه الى تحصیل مسائل الشریعه*، بیروت: دارالاحیاء التراث العربي.
١٤. خمینی، سید روح الله (۱۳۶۸). *ولايت فقیه*، تهران: مؤسسه نشر آثار امام.
١٥. ----- (۱۳۶۶). *تحریر الوسیله*، قم: جامعه مدرسین حوزه علمیه قم.

۱۶. خوبی، سید ابوالقاسم (بی‌تا). *البيان فی تفسیر القرآن*، بی‌جا.
۱۷. راغب اصفهانی، حسین بن محمد (۱۴۰۴ق). *مفردات الفاظ القرآن*، چ اول، بی‌جا: دفتر نشر الكتاب.
۱۸. زمخشri، جارالله محمدبن عمر (۱۴۱۳ق). *الکشاف عن حقائق غوامض التنزيل و عيون الأقويل فی وجوه التأویل*، چ اول، قم: نشر البلاغه.
۱۹. سیدقطب، ابراهیم (۱۴۱۵ق). *فی ظلال القرآن*، ج ۱، چ بیست و چهارم، بی‌جا: دارالشرف.
۲۰. صابری یزدی، علیرضا (۱۳۶۱). *الحكم الزاهره عن النبي(ص) و عترته الطاهره*، بی‌جا: مؤسسه النشر الاسلامي.
۲۱. صدقوق، ابی جعفر (۱۳۹۰). *من لا يحضر الفقيه*، ج ۴، بی‌جا: دارالکتب الاسلاميه.
۲۲. صفائی، سید حسین (۱۳۷۴). *درآمدی بر دونظام بزرگ حقوقی معاصر*، تهران، دادگستر
۲۳. ضیائی بیگدلی، محمدرضا (۱۳۷۲). *اسلام و حقوق بین‌الملل*، تهران، گنج دانش.
۲۴. طباطبایی، محمدحسین (۱۴۱۲ق). *المیزان فی تفسیر القرآن*، بی‌جا: دارالکتب الاسلاميه.
۲۵. طبرسی، محمدبن جریر (۱۴۲۱ق). *مجمع البيان فی تفسیر القرآن*، چ اول، بیروت: دار الاحیاء التراث العربي.
۲۶. طوسی، ابی جعفر محمدبن حسن (۱۳۹۰). *الاستبصار*، ج ۳، بی‌جا: دارالکتب الاسلاميه.
۲۷. فلسفی، هدایت‌الله (۱۳۹۱). *صلاح جاویدان و حاکمیت قانون*، تهران: نشر نو.
۲۸. ----- (۱۳۸۳). *حقوق بین‌الملل معاہدات*، تهران: نشر نو.
۲۹. فیض کاشانی، محسن (۱۴۰۱ق). *تفسیر الصافی*، چ دوم، تهران، مکتبه الصدر.
۳۰. قرطبی، محمدبن احمد (۱۴۰۵ق). *الجامع لأحكام القرآن*، بیروت: دارالحیاء التراث العربي.
۳۱. کاتوزیان ناصر (۱۳۶۳). *مقدمه علم حقوق*، تهران: بهمن.

۳۲. کلینی، شفه‌الاسلام ابی جعفر محمدبن یعقوب (۱۳۶۷). *الفروع الکافی*، ج ۷، بی‌جا: دارالکتب الاسلامیه.
۳۳. لیب احمد رسول (۱۳۸۹). *معاهدات بین‌المللی در اسلام*، تهران: دانشگاه امام صادق(ع).
۳۴. الماسی، نجادعلی (۱۳۷۲). *تعارض قوانین*، تهران: نشر دانشگاهی.
۳۵. مطهری، مرتضی (۱۳۶۱). *عدل‌اللهی*، تهران: دفتر انتشارات اسلامی.
۳۶. مظفر، محمدرضا (۱۳۹۵). *اصول الفقه*، ج ۲، چ پنجم، بی‌جا: انتشارات دارالفکر.
۳۷. مکارم شیرازی، ناصر (۱۳۸۳). *القواعد الفقهیه*، قم: مدرسه امام علی(ع).
۳۸. میرعباسی، سید باقر (۱۳۷۵). *حقوق بین‌الملل عمومی*، تهران: دادگستر.
۳۹. نبطی جزینی، شمس‌الدین محمدبن مکی (۱۴۰۵ق). *اللمعه الدمشقیه*، قم: چاپ مرعشی نجفی.
۴۰. نجفی، محمدحسن (۱۴۱۳ق). *جوهر الكلام فی شرح شرایع الاسلام*، کتاب‌الجهاد، ج ۲۱، بی‌جا: دارالکتب الاسلامیه.
۴۱. نصیری، محمد (۱۳۷۳). *حقوق بین‌الملل خصوصی*، تهران: آگاه.
42. A.A.Concanado Trindadae.co-existence and coordination of Mecdnaisms protection of human rights Rqdj,1987.110701202.
43. Simma B.international Law collected courses od the ttugae Acudamy of international Law 1994.v/volo250

References

1. Albib Ahmad Rasool (2010). *International Treaties in Islam*, Tehran: Imam Sadegh (PBUH) University. (In Persian)
2. Almasi, Najad Ali (1993). *Conflict of Laws*, Tehran: University Press. (In Persian)
3. Ansari, Sheikh Morteza (1372). *Faridal Al-Usul, Al-Rasa'il, BJ*, Islamic Publishing Institution. (In Arabic)
4. Ardebili, Molly Ahmed (1999). *Statement strengthening in proofs of the rulings of the Qur'an*, Qom: Mo'menoon Publication (In Arabic)
5. Bina (2003). *Charter of the United Nations*, Tehran, United Nations Information Center, Third Edition. (In Persian)
6. Bijnurdi, Sayed Muhammad (Hassan (1419 Hijri). *Jurisprudence rules*, Qom: publication of Al-Hadi, first Edition. (In Arabic)

7. Eftekhari, Ali (2010). *Conflict of Laws and Divorce*, under the supervision of Alireza Ebrahimi, Qom: Al-Mustafa International University. (In Persian)
8. Falsafi, Hedayatullah (2004). *International Law of Treaties*, Tehran: Farhang Nashr Nu. (In Persian)
9. Falsafi, Hedayatullah (2012). *Eternal Peace and Ruling the Law*, Tehran: Farhang Nashr Nu (In Persian)
10. Feiz Kashani, Mohsen (1401 Hijri). *Tafsir Al-Safi*, Tehran: Maktab Al-Sadr, Second Edition (In Arabic)
11. Ibn Kathir Damascus, Abu al-Feda (1409 Hijri). *Interpretation of the great Qur'an*, Bi Ja: Dar Al Fikr. (In Arabic)
12. Ibn Kathir Jazari, Majd al-Din Muhammad (Bita). *Nihayah fi Gharib al-Hadith wa-al-Athar*, Qom: the Islamic School. (In Arabic)
13. Ibn Mandur, Muhammad Ibn Makram (1405 Hijri). *Lisan Al Arab*, Qom: Islamic Seminary's Publication of Religious Literature (In Arabic)
14. Iskafi, Ibn Junaid Abu Ali (Bi Ta). *Islamic Jurist*, Vol. 4, Bi Ja. (In Arabic)
15. Jabi Ameli, Zein Al-Din (1405 Hijri). *Al-Rawdah Al-Bahiya Fi Sharh Al-Ma'a Al-Damishqiyyeh*, Bi Ja, Publication of Marashi Najafi. (In Arabic)
16. Katozian Nasser (1985). *Introduction to the Science of Law*, Tehran: Bahman (In Persian)
17. Khomeini, Seyed Rouhallah (1987). *Tahrir al-Wasila*, Qom: Association of Teachers of Qom Islamic Seminary. (In Arabic)
18. Khomeini, Seyyed Ruhollah (1989). *Velayat-e Faqih*, Tehran: Imam Works Publication Institute. (In Persian)
19. Khoyi, Seyed Abul Qasim (Bi Ta). *Al-Bayan fi Tafsir Al-Qur'an*, Bi Ja. (In Arabic)
20. Klenny Al-Islam Abi Jaafar Muhammad Ibn Ya`qub (1989). *Al-Furu' Al-Kafi*, Vol. 7, Bi Ja: Dar Al-Kutub Al-Islamiyyah. (In Arabic)
21. Makarem Shirazi, Nasser. (2004), *Al-Qavaed Al-Fiqih*, Qom: teacher, Imam Ali (PBUH) School. (In Arabic)
22. Mir Abbasi, Seyed Baqir (1995). *Public International Law*, Tehran: Dad Gostar (In Persian)
23. Motahari, Morteza (1983). *Divine Justice*, Tehran: Islamic Publication Department. (In Persian)
24. Muzaffar, Muhammad Reza (2016). *Usul al-Fiqh*, Vol. 2, Bi Ja: Publication of Dar al-Fikr, Fifth Edition. (In Arabic)
25. Nabati Jezzine, Shamsaldin Muhammad Ibn Maki (1405 Hijri). *Al-Ma'a Damishqiyyeh*, Qom: Publication of Marashi Najafi. (In Arabic)
26. Najafi, Muhammad Hasan (1413 Hijri). *Jawaher Al-Kalam Fi Sharh Sharye Al-Islam*, Kitab Al-Jihad, Vol. 21, Bi Ja: Dar Al-Kotob Al-Islamiyyah. (In Arabic).
27. Nasiri, Muhammad (1995). *Private International Law*, Tehran: Agah (In Persian).
28. Qurtubi, Muhammad Ibn Ahmad (1405 Hijri). *Al-Jami Al-Ahkam Al-Qur'an*, Beirut, Dar Al-Ahya Al-Terat Al-Arabi. (In Arabic)
29. Raghib Isfahani, Hussein Ibn Muhammad (1404 Hijri). *Mufradat Alfaz Al-*

- Qur'an*, Bi Ja: Publication of Al-Kitab Department, First Edition. (In Arabic)
30. Sabir Yazdi, Ali Reza (1983). *Al-Hakam Al-Zahrah An Al-Nabi Va Itrat Al-Tahereh*, Part 1, Bi Ja: Institution of Nashr Al-Islami. (In Arabic)
31. Saduq, Abi Ja`far (2011). *Men La Yahzer Al-Faqih*, Vol. 4, Bi Ja: Dar Al-Kutub Al-Islamiyyah. (In Arabic)
32. Safaei, Seyed Hossein (1996). *An Introduction to Two Great Contemporary Legal Systems*, Tehran: Dad Gostar (In Persian)
33. Sayed Qutb, Ibrahim (1415 Hijri). *Fi Zalal Al-Qur'an*, Vol.1, Bi Ja: Dar Al-Shorouq, Issue 24 (In Arabic)
34. Sheikh Hor al-Amili Muhammad bin Hassan (1409 Hijri). *Wasail Al-Shiahs*, Qom: The Institution of Al-Ol-Bayt, (PBUH), First Edition. (In Arabic)
35. Sheikh Hor Al-Amili Muhammad Ibn Hassan (Bi Ta). *Wasail Al-Shiahs El-al Tahsil Masa'el Al-Sharia*, Dar Al-Ahya Al-Terat Al-Arabi, Beirut. (In Arabic)
36. Tabatabaei, Muhammad Hussein (1412 Hijri). *Al-Mizan Fi Tafsir Al-Qur'an*, Bi Ja: Dar Al-Kutub Al-Islamiyyah. (In Arabic)
37. Tabrisi, Muhammad Ibn Jirir (1421 Hijri). *Majma' Al-Bayan Fi Tafsir Al-Qur'an*, Vol. 1, Beirut: Dar Al-Ahya Terat Al-Arabi (In Arabic)
38. Tabrizi, Jawad (2005). *Revision of foundations of judgement rulings and affirmation*, Bi Ja: Dar Al-Sediqeh Shahideh. (In Arabic)
39. Tosi, Abu Ja`far Muhammad Ibn Hassan (2011). *Al-Intisar*, Vol. 3, Bi Ja: Dar Al-Kotob Al-Islamiyyah. (In Arabic)
40. Zamakhshari, Jarallah Muhammad Ibn Umar (1413 Hijri). *Discovering the facts of the mysteries of the revelation and the eyes of the aspects of interpretation*, Qom: Publication of Al-Balaqe, first Edition. (In Arabic)
41. Ziaeи Bigdeli, Mohammad Reza (1994). *Islam and International Law*, Tehran: Ganj Danesh (In Persian)